

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XXXVIII. Adesse moribundis libenter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

tius, Agatonicus, Belinus. Cathar. Virgo filia S. Brigittæ, Demetria, Theoclia, Sabina, Hilaria, & alij ac aliæ in sacris fastis, sic obiisse feruntur. Et sæpè talis mors melior est quàm si lenta esset; estq; ad vitam.

C A P V T X X X V I I I.

Apparatio quinta ad mortem felicem; adesse moribundis: ut ab ijs mori discas, eosq; inues.

Profuit *Dominico Ferdinando* nostro quòd moribundo *P. Petro Manricio* adfuerit. Incessit ab illo spectaculo & illum cupido moriendi, cùm Patrem adeò religiosè, compositè, ac sanctè mori videret. Petijt ergò, vt, cùm ad *Dei* conspectum venisset, precaretur, vt ipsum quoq; ex hac vita plaeeret abducere: quod *Manricius* & promisit, & præstitit. Quarto post mense desiderio moriendi anxius *Dominicus*, moestum se aiebat, quòd cùm exorandam sibi à *Patre Manricio* moriente mortem præstolaretur, differri nimium videret spes suas. Iam quartum agi mensem; & nihildum agere *Manricium*, ex eo, quod se acturum recepit: se enim viuere. Sed vix domum (foris hæc socio dixerat) reuertit; cùm prostratis sensim viribus lecto se dare coactus, speratà atq;
impe-

impetratâ morte breuî potitus est. Tanti illi fuit semel Patri morienti adstitisse. Inde illi totum illud ferè quatuor mensium interuallum apparatus fuit ad mortem.

P. 2. l. 1.
n. 138.

2. Morientem vidisse *P. Marcum Salinam* profuit etiam adolescenti illi, de quo Sacchin. Quo die diuinum moribundo viaticum allatum est, inter comitantes aduenit adolescens solutæ admodum vitæ: in quem Marcus acriter fixo obtutu, ita agit caput, ac si iubeat mores corrigere. Animaduertère hoc circumstantes. At adolescentem loquax ita perculit nutus, vt, Christo, qui præsens aderat, tangente præcordia, erubescere, & cohorrere inciperet. Nec multò, in ordinem Franciscanorum, qui discalceati dicuntur, ingressus, in eodem vitam religiosè confecit. Ita ille.

Amici fidelis p. 1.
pag. 15.

Pœna negligentia
in morientibus adiuuandis.

3. Discamus nunc à mortuo moribundos libenter, vtiliterq; inuisere. Philippus Seruius in Prouincia Gallobelgica ait, quendam è Societate Patrem post mortem alteri è Societate spectatum, dixisse; diu se grauissimam damni pœnam passum, exclusum tantisper à conspectu *Dei*. *Causa hæc est quòd in visendis, iuuandisq; moribundis, dum vita sinebat, tardior fuerim, ac negligentior. quam tarditatem, ac negligentiam, ut expiarem, iussit Deus, ut animam agentibus prestò essem, eosq; in morem Angeli Tutelaris adiuuarem. Sunt, non modò ex nostro, sed etiam ex alijs ordinibus benè multi, qui etiam-*

etiamnum indiligentiam suam in visendis, solan- Eccli. 38.
disq; moribundis, simili modo expiant. Sic ille. 24.
Consolare illum in exitu spiritus sui.

4 Nunc è cælo petendum documentum, Vitæ Bal-
quod nos ad morientium lectulos inuitat. thas. Alua-
Apud P. Ludouicum de Ponte fideli cuidam suę rez c. 53-
dixit Deus: *Veni, ut intersis morti cuiusdam* S. I.
fidelis serui mei. Idem ego tibi aio, Lector:
Veni, ut intersis, quâ in lectione huius libelli,
quâ in crebrâ morientium visitatione, *morti*
quorundam fidelium Seruorum Dei: vt ab illis
discas te ad patientiam, ad agonem, ad mor-
tem, ad æternam vitam componere. Vidit illa
spiritu ad morientis *Balthasari* spectaculum,
abrepta, ægrum illum in lecto iacentem, &
multos è sacro ordine splendore magno con-
spicuos, atq; vnum præ reliquis S. P. *Ignatium.*
Hic dextram ægri Patris manum tenuit, &
erexit: reliqui verò cælesti coronâ cum An-
gelis lectulum ambientes, felicem animam,
cum symphoniâ suauissimâ cælo inuexere;
corpore etiam ab Angelis vncto, & thuris
odoramentis honorato. Et tum primùm Pro-
uincialem Societatis *Iesu* Prouinciæ Toletanę
illum esse intellexit; ac P. *Riuerio* Confessario
suo retulit: qui allato postea mortis P. *Baltha-*
saris nuncio, collatis inter se temporibus,
illius fuisse mortem illam adeò pretiosam,
intellexit.

5 Atq; omninò his nos ad sacrum quen- 1613.
dam

dam calorem prouocamus. P. Bernardinum Rosignolium Taurini morientem P. Iosephus Alamannus ita vidit, vt ipso in articulo cum ille expiraret, Iosephus à somno experrectus conspexerit globum igneum ad se venientem: cuius ille aspectu se non turbari, sed intimè exhilarari sentiebat; globumq; intrepidè ac tenerè complexus, inclamabat: *Pater mi, currus Israel, & auriga eius.* Adfuit mox qui id quod erat, nunciabat: cui P. Iosephus; nihil id sibi noui esse, id enim se iam scire dixit: & cuidam narrauit, quid vidisset, & quomodo toto animo exarsisset. Enimuerò dum adsumus morientibus, fit, vt dum ipsi extinguuntur morientes, nos feliciter accendant ad vitam. Conimbricæ ad Beatiss. V. amorem accensus est Pater ille qui M. Antonio Miloni morienti adfuit; & singulare sibi erga *Deiparam* studium ab illo, vbi in cælum appulerit, impetrari petiuit. Mortuo Magistro Antonio Pater ille ardentio rem indies flammam sibi crescere in pectore sentiebat erga Virginem *Dei* Matrem religiosè, præ quàm hactenus, colendam. id quod illi moriens ille promiserat.

1597.

1591.

6 M. Alexander Posseninus Humanitatis Professor, elegantissimæ virtutis amabile, solidumq; exemplum Patri Mario Florido Perusij dixit; vt sarcinas, eo anno migraturus, colligeret: idem sibi euenturum. Obijt eo
anno

anno P. Marius. Et Alexander sequutus breuī
 decubuit. In molestijs morbi dicebat Con-
 fessario suo; cogitare se de P. Edmundo Cam-
 piano, alijsq; de Societate in fidei odium tru-
 cidatis, quos videre sibi velut in agone vide-
 batur, quasi addentes animum ad supremum
 certamen, vt aiunt annuæ Perusinae. Ei cū
 appropinquasset certamini, sublatis oculis in
 cælum, lætus, & Deo gratias agens, ter dixit:
Deo! Deo! Deo! & ad Deum abiit. Hoc tibi
 proderit aliorum agonibus non tantū ani-
 mo, sed coram interesse, vt illos postea in
 agone habeas adhortatores; & pugnes, *Deo!*
Vincas, Deo! moriaris vt viuas, *Deo!* Etiam
 ad mortem felicem iter est breuius per exem-
 pla, longè verò breuissimum per domestica.
 Certè suauissimæ, sanctissimæq; memoriæ
 Vvilhelmus Bauariæ Dux LIX. postquam
 iam ante 29. annos sancto receptui cecinisset,
 & corpus admirabilibus, quæ vel ipsius Lau-
 ræ Ascetis sufficere poterant, modis crucias-
 set, LXXVIII. ætatis annum affecutus, de
 itinere æternitatis sollicitus, quæsiuit iam
 abituriens ex moderatore conscientia suæ;
quo se se ritu Nostri ad illud iter compararent?
 eundemq; vt securissimum, amplexus, nul-
 là re omisâ, quæ iuuare hinc decedentes po-
 test, Serenissimis filijs præsentibus, inter
 nostrorum Patrum vota, placidissimo fine
 viuere desijt. Adeò pretiosum ille duxit ad

3 Augusti

Bruner in
 Excubiis
 60. he-
 roum,

7. Febr̃
 1626.

P p nostro-

nostrorum exemplum mori; sic *Iesum* imitaturus in morientibus Socijs *Iesu*. Felix ille Phoenix, qui sibi ex optimi odoris exemplis cinnama colligit morituro; & quod suo non potest, discit experimento aliorum, quibus id benè successit. Omnes illi è mortualibus lectulis vltimo illo singultu tibi clamant: *Hac ibis in domum eternitatis tuæ! Me sequeris.* Quam in rem spectat, id quod de *M. Elia Nitsch* Styro inquirunt annuæ: Hic eruditione, & religionis bono conspicuus, mense integro, antequàm accideret, suæ mortis diem manu suâ consignavit. Viderat enim septimo idus Februarij se per quietem à *P. Nicolao Limburgio* haud multò ante vità functo, arrepto brachio trahi, seq; verbis admoneri: *Mense ab hinc me sequeris.* Non vana fuit admonitio: nam ad initium noui mensis, dum Sanctorum, de more, patrocinia distribuuntur, *Eliæ*, cum patrocinio *D. Thomæ Aquinatis*, de morte sententia, virtus verò subiecta, *mortis meditatio* fortitò obtigit. quare, elapso mense (*mense ab hinc me sequeris*) 7. Martij, ipso *D. Thomæ* Patrono sacro, quatuor dierum morbo finem viuendi fecit. Hic certè mensem vltimum tanquam verè vltimum in terris, cælesti vità viuere à mortuo didicit. Idem tibi dicunt omnes è suis valetudinarijs, & lectulis in totà Societate morientes, quod isti vnus nuper mortuus dixit.

Annua
Vienn.
1599.

7. Febr.

Vitæ tan-
quàm vlti-
mo mense
vitæ tuæ.

7. Ca-

7 Califfij duo Patres, qui P. Blasij Plozzy-
mij 22. Oct. (quam ille diem sibi terminalem 22. Oct.
fore prædixerat) morientis agoni adfuere, 1634.
cùm per morientis illius merita à Deo donum
intimi doloris de peccatis exposcerent, statim
inufitatà lachrymarum copià sunt perfusi.
Circa annum 1619. Duaci morienti P. Henri-
co Asbroeck qui adfuere magnum moriendi
ac mundi contemnendi desiderium inde hau-
sere. Oblatas sibi à sodalibus Philosophis
quibus præerat, preces, Deo statim obtulit vt
citiùs & meliùs moreretur. Patri, qui ei in so-
dalitatis rectione succedebat, supremum pro
sodalibus documentum petenti, ducto altè
suspirio; Magnam, ait, rem faceres, Pater, si
adolescentibus istis persuadere posses con-
temptum vanitatum huius mundi. Putant
enim aliquid esse: & nihil est, & nihil est, &
nihil est. Sic philosophantur morientes. quo
de argumento, fit

C A P V T X X X I X.

*Preparatio sexta: Monita morientium le-
gere, ac illa sequi.*

I **P**Ræter ea morientium monita, quæ
passim hæctenus relata sunt, pauca
hæc legisse iuuabit. Iosephus Martinus ado-
lescens illustrissimus Societati adscriptus, sub

P p 2 mor-